

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שיחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מנקד

תקוני הזהר

מבאר בלשון הקדש עם פירוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ו - חלק י"ח

קונטרס 768

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גלייתא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

מפאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בהר הקדוש שמתקן את כל העולם כולו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה?! האם נוכל לאמץ את כחו הרב?! האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר הקדוש?!

טז) למוד ספר הזהר הוא אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כולו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל

הרי זה אש להבת שלהבת^ט שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כולו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

בגין דעתידין ישראל למטעם^י מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון^י ביה מן גלותא ברחמי.

[תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לסעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

[ח] "הם רזי התורה דבריהם כגחלי אש להבת שלהבת" (עץ חיים – הקדמת מוהר"ו זיע"א על שער

ההקדמות).

וטו בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו'. עין שם בדברי הרעיא מהימנא מה שכתוב בתחלת הענין. ועין שם מה שכתוב באור החמה בשם הרמ"ק וזכרוננו לברכה, וזה לשונו: והענין כי מסטרא דאצילות התורה מתבארת מצד הספירות הנאצלות, וכל עניני התורה מצד הנשמות פרושם בסוד פרוש הזהר. ובאשר יהיה הגאולה שיתבטלו הקלפות ויתבררו ישראל ויהיו כלם בסוד הטוב. אותם שקשטו עצמם בסוד מעשים טובים ונתעסקו במעשיהם ובתפלתם על דרך הסוד בטהרה ובנקיות, אל בלי ספק בהם מתנוצץ סוד עץ החיים מצד הנשמה דאצילות. ואלו אינם צריכים לנסיון בעת הגאולה, מפני שהנשיון הוא לאותם שהם בסוד הפשט מסטרא דעץ הדעת וכו', שגשגתם מבריאת יצירה ששם (תהלים יב ט) סביב רשעים יתהלכין.

ויו דעתידין ישראל למטעם וכו'. ולא ערב רב, (דמשק אליעזר).

ויוא למטעם מאילנא דחיי וכו'. בסוד (מה שכתוב במס' ברכות דף ז'). עולמן תראה בחייה, חיות אורות רוחניים של עולם עליון, (דמשק אליעזר).

ויב) יפקון ביה מן גלותא ברחמי. בזכות אלו ישראל העוסקים בדברי הזהר, יצאו כל ישראל מן גלות המור הזה, (דמשק אליעזר).

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר זוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דרך, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקבדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הגאון מוילנא. (ספר אבן שלמה 11,3) **מעורר אותנו: הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.** [ראה עוד בפנים הספר]

בזכות למוד הזהר הקדוש יבוא הגואל. (רבי אליהו בן סולימן מאני, פסא אליהו, שער ד')

יז) קרוב לימות המשיח אפלו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו רבני דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין וחושבנין, ובההוא זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.)

מורינו הרב אברהם אזולאי זי"ע בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המשג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

ויג] ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג') וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרא בתרא והתרה הגזירה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

אחותי ביום השני, ששם ה',
יונתי ביום השלישי, ששם ו',
שראשי נמלא טל ביום הרביעי
(השלישי), שהוא הכלל של יו"ד
ה"א וא"ו, שהוא חשבון ט"ל,
וזהו גוף וברית שנהשבים אחד
בחשבון, שהוא וא"ו שעולה
אח"ד, ו' העליונה - העמוד
האמצעי, ו' התחתונה - צדיק,
א' מראה על שניהם שהם אחד.
קצוותיו, אלו שש קצוות שהן
ה"א, ששה פרקים שכלולים
בשתי שוקים, שהם יום חמישי
ויום ששי, שעליהם נאמר שוקיו
עמודי שש, רסיסי לילה - זו
השכינה התחתונה הכלולה
מיו"ד ה"א וא"ו ה"א, ולמה
נקראת לילה? שהיא ליל שבת
ליל שמונים, שהיא ודאי
ליהו"ה, בהוציא אותם מארץ
מצרים. ועוד, אני ישנה -
במשנה, ולפי ער - בתורה,
שנאמר בה התאנה חנטה פגיה,
שהם תלמידי חכמים בשלשים
ושפים נתיבות פליאות חכמה,
בשלשים ושנים אלהים של
מעשה בראשית, כל"ב שהוא ב'
מן בראשית ול' מלעיגי כל
ישראל. והגפנים סמדר נתנו ריח
- אלו בעלי מצוות. קומי לך
רעיתי יפתי ולכי לך - בתורה
שבכתב, יפתי ולכי לך - בהלכה
בתורה שבבעל פה. ועוד, אני
ישנה - בשלש מאות וששים
וחמש מצוות של לא תעשה
בחשבון אותיות ישנ"ה, ולפי ער
- במאמים ארבעים ושמונה
מצוות עשה בחשבון ולפי"ו ר'
מער, רמז שנתנו מימין ומשמאל.
מה זה ע' מן ער שהוא בתוספת?
זה העמוד האמצעי שנאמר בו
עין יעקב, שהוא העמוד האמצעי

ומשפיע לכל חי רצון, ידיך ידיך, דא י'
דאיהו לימינא, אחותי ביומא תניינא דתמן
ה', יונתי ביומא תליתאה דתמן ו', שראשי
נמלא טל ביומא רביעאה (ג"א תליתאה), דאיהו
פללא דיו"ד ה"א וא"ו דאיהו חושפן ט"ל,
ודא איהו גופא וברית דחשבינן חד בחשבון,
דאיהו וא"ו דסליק אח"ד, ו' עלאה עמודא
דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחזי על
תרוייהו דאינון חד.

קצוותיו אליו שית קצוות דאינון ה"א, שית
פרקין דכלילן בתרין שוקין, דאינון

יום חמישי ויום ששי, דעלייהו אתמר (שיר
ח טו) שוקיו עמודי שש, רסיסי לילה דא
שכינתא תתאה כלילא מיו"ד ה"א וא"ו
ה"א, ואמאי אתקריאת לילה, דאיהי ליל
שבת ליל שמונים, דאיהי ודאי ליהו"ה,
בהוציא אותם מארץ מצרים. ועוד אני
ישנה במשנה, ולפי ער באורייתא, דאתמר
בה (שם ב יג) התאנה חנטה פגיה, דאינון
תלמידי חכמים כל"ב נתיבות פליאות חכמה,
כל"ב אלהים דעובדא (דף קו ע"ב) דבראשית,
כל"ב דאיהו ב' מן בראשית ל' מן לעיגי
כל ישראל, (שיר ב יג) והגפנים סמדר נתנו
ריח אליו בעלי מצוות, קומי לך רעיתי
יפתי ולכי לך קומי לך באורייתא דבכתב,
יפתי ולכי לך בהלכה אורייתא דבעל פה,
ועוד אני ישנה בתלת מאה ושתיין וחמש
פקודין דלא תעשה, בחושפן אתוון ישנ"ה,
ולפי ער ברמ"ח פקודין דעשה בחשבון
ולפי"ו ר' מער, רמז דאתייהבו מימינא
ומשמאלא, מאי ע' מן ער דאיהו בתוספת,
דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (דברים לג

כח) עין יעקב, דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פקודין דעשה ולא

תעשה. דא תיהיבו מימינא ומשמאלא מצויתושה ולא במעלה.

ועוד קול דודי דופק דא עמודא דאמצעיתא, שנתנו מימין ומשמאל בו הם כלולים.

ועוד, קול דודי דופק, זה העמוד האמצעי שהוא תור"ה כולל תר"א, שנתן משתי זרועות, ששם האב והאם שהם י"ה, ובהם השתלם תורה שהוא ו' כולל תר"ג, ה' תחתונה, תורה שבעל פה כלולה מכל האותיות, ובה השתלם יהו"ה.

ועוד אני ישנה, שניה ודאי לחכמה דאיהי י', בד אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו',

ורזא דמלא (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה, בחכמה דאיהו אבא י', יסד ברתא דאיהי ארץ, ה' זעירא הארץ ודאי, כונן שמים דא ו', בתבונה דא אימא עלאה, דבינה אתקריאת לעילא בד איהי עם בעלה, תבונה אתקריאת לתתא בד איהי עם ו', דאיהו בן, ו' ות' דאיהו תפארת, אשתארת איהי ה' עמיה, ובההוא זמנא דאת י' איהו עם אימא, ואיהו מרחק מינה, אתמר בה אני ישנה (ואיהי שניה לה).

ועוד ישנה בגלותא, דלא דפיק בה, ובההוא זמנא דיייתי בעלה, קול דודי דופק דאיהו ו' רחימו דילה, רוח צפונית נפיק לגבה דנשיב בכנור דוד, ורוח דרומית מסטרא דימינא, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני המים, דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה.

ובזמנא דיייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית כגוונא דקרפן עולה ויורד, סליק ה' עלאה לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', ומה דהוה יהו"ו, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא, ברא עם ברתא, ובגין דא אמר נביאה (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, דאיהו לימינא בזמנא דקודשא ברין הוא שהוא לימין בזמן שהקדוש ברין הוא מרחק משכינתו, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, ששם

ובזמן שתבא הגאולה, הדפק

עולה ויורד כמו שהקרפן עולה

ויורד, עולה ה' העליונה ל',

ויורדת ה' תחתונה לו', ומה

שהיה יהו"ו חוזר להיות יהו"ה,

האב עם האם, הבן עם הבת,

ומשום זה אמר הנביא פה אמר

יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו,

ששם

גבורה בצפון ושם העשר, זהו שכתוב מצפון זהב יאתה, ובשביל זה אל יתהלל עשיר בעשרו, (שם לצפון, שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמן שהאור ו' מרחקת מה' שלה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהו"ה וגומר, כשיהיה יהו"ה כראוי, כל אות עם חכרתה, זהו שכתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.

ע"כ פן יעזב איש את אביו ואת אמו, זו חכמה, אביו, ובינה - האם, זהו שכתוב כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו זה ו' ה'בן, ואחר שנדבק באשתו שהיא ה', והיו לבשר אחד, וזהו קרוב עולה ויורד, קרוב - קרבת האותיות שמתקרבות י' עם ה', ו' עם ה', ומשום זה קרוב ליהו"ה, שמתקרבת אשה לבעלה. זהו שכתוב אדם כי יקריב מכם קרוב ליהו"ה, מה זה אדם? זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא התקרבות האותיות, ומי קרב לאותיות? זה עלת על כל העלות. באותו זמן הדפק עולה ויורד מארבעה דפקים לעשרה, הדפק של ארבע אותיות עולה באש ורוח ויורד במים ועפר, וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, עולים שנים ויורדים שנים, והם מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר, הפלי של כלם, משום שקמ"ץ שהוא מים י', בו עולה ה' שהיא לשמאל, שהיא שב"א אש, ולמה עולה ה' בקמ"ץ? משום ששם י' שהיא חכמה, כמו שבארנוהו הרוצה להחכים ידרים, והיו י"ה בלמין. ה' היא עם האב, והיא ארץ,

ה' דאיהי חכמה, כמה דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים, ויהו"ה י"ה

מרחקא משכינתיה, ואל יתהלל הגבור בגבורתו, דתמן גבורה בצפון ותמן עותרא, הדא הוא דכתיב (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ובגין דא ואל יתהלל עשיר בעשרו, (תמן לצפון שנאמר מצפון זהב יאתה), בזמנא דאת ו' מרחקא מה' דיליה, כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהו"ה וגומר, כד יהא יהו"ה פדקא יאות כל אות בחברתה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת.

ע"כ פן יעזב איש את אביו ואת אמו, דא חכמה אביו, ובינה אמו, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבינה תקרא, ודבק באשתו דא ו' בן, ולבתר דאתדבק באתתיה דאיהו ה' והיו לבשר אחד, ודא איהו קרוב עולה ויורד, קרוב קריבו דאתוון דמתקרבין י' עם ה' ו' עם ה', ובגין דא קרוב ליהו"ה, דאתקריבת אתתא לבעלה, הדא הוא דכתיב (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרוב ליהו"ה, מאי אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו קריבו דאתוון, ומאן קריב (דף קא ע"א) לגבי אתוון, דא עלת על כל העלות. בההוא זמנא דפיקו נחית וסליק מארבע דפיקין לעשר, דפיקו בארבע אתוון, סליק באשא ורוחא, ונחית במיא ועפרא, ורזא דמלה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, עולים תרי ויורדים תרי, ואינון מים קמ"ץ, שב"א אש, חל"ם רוח, שור"ק עפר מאנא דכלהו, בגין דקמ"ץ דאיהו מים י', ביה סליק ה' דאיהי לשמאלא דאיהי שב"א אש, ואמאי סליק ה' בקמ"ץ, בגין דתמן י' דאיהי חכמה, כמה דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים, ויהו"ה י"ה

יורדת לשמאל ששם הרוח שהוא חל"ם, שהוא רוח שנושב באון שמאל של הלב, ויהיו ו"ה בשמאל כנגד הלב. באותו זמן, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כ" הנביאים מתנהגים אחריו, כעורקי הלב שכלם מתנהגים אחר רוח הלב, ומה הוא שמ"ה? זה מש"ה, שנאמר בו הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר. ואחר שעולים שנים ויורדים שנים, עולים (ארבעה) דפקים לעשרה, כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א. באות י' עולה ה', ובאות ו', ה' השניה בא' עולה י', שהוא בעשר אצבעות הידים ובעשר אצבעות הרגלים, כל האותיות עולות בוא"ו שהוא אח"ד, כחשבון אר"ץ, שהיא שכינה, עולה לנקודות לחשבון קטן של חנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח", חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (מהו שורק? הוא ארץ) לחשבון קטן של חנוך, וזהו החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן קרפן עולה ויורד, מי עולה בראשונה ומי יורד? ו' יורדת בראשונה אל ה', ואחר כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרושה בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא יבנס י' בה' העליונה, שהיא ירושלים של מעלה, עד שתבנס ו' בה', שהיא ירושלים של מטה. בינתיים הנה זמן הנקנים יורד, ואמר: רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חליה מאהובה, צריך להעיר בדפק שלה יותר, שהרי קול דודי דופק, קול אהובה דופק אליה בחזק רב לארבעה צדדים,

בימינא, ה' איהי עם אבא, ואיהי ארץ, נחית לשמאלא דתמן רוחא דאיהו חל"ם, דאיהו רוח דנשיב באון שמאלא דלבא, ויהו ו"ה בשמאלא לקבל לבא, ביהו זמנא (יחזקאל א כ) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו.

כ" נביאי מתנהגין אבתריה, כעורקין דלבא דמתנהגין פלהו בתר רוחא דלבא, ומאי ניהו שמ"ה דא מש"ה, דאתמר ביה (קהלת א ח) הולך אל דרום וסובב אל צפון וגומר, ולבתר דסלקין תרין ונחתין תרין, סלקין (ארבע) דפיקין לעשרה, כגוינא דא יוד הא ואו הא, באת י' סליק ה', ובאת ו' ה' תננינא, בא' סליק י', דאיהו בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין, כל אתוון סלקין בוא"ו דאיהו אח"ד, כחשבון אר"ץ, דאיהי שכינתא, סליקת לנקודי לחושפון זעיר דחנוך, קמץ י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח", חלם ט"ו, חרק י"א, חירק ב' י"ב, שרק ו', שורק עם ו' י"ב, (ג"א מאי ניהו שורק איהו ארץ), לחשבון זעיר דחנוך, והאי איהו חשבון לכל נקודין לחשבון זעיר.

אמר ליה והא אתוון דיהו"ה דאינון קרפן עולה ויורד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו' נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא.

אדרהבי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימא, דפיק

זהו שכתוב כה אמר יהוה
מארבע רוחות באי הרוח. מצד
האזיר הראשון שהוא קדמון על
הכל, דפק הרוח הוא לח, מצד
החכמה הוא קר, מצד האם הוא
בחם רב, משום שהאזיר הראשון
נוסע בעמוד האמצעי ונוסע
בצדיק, וחכמה, שהוא קר, נוסע
בחסד ונצח, והאם, שהיא חמה,
נוסעת בגבורה והוד, ומצד
השכינה התחתונה היא יבש,
שהיא ארץ, שנאמר ביה ויקרא
אלהים ליבשה ארץ, והרי הם
ארבע ועולים לעשר, כמו ארבע
האותיות שהן יהוה שעולות
לעשר יו"ד ה"א ו"ו ה"א.

ולכמה מיכאל נזריאל
נזריאל רפאל, הם לבושים
לארבע הרוחות, שנאמר בהם
רוח יהוה, רוח חכמה ובינה,
רוח עצה וגבורה, רוח דעת
ויראת יהוה. רוח יהוה - זה
האזיר הראשון, רוח חכמה ובינה
- שתי ספירות אחריו, רוח עצה
וגבורה - ימין ושמאל, רוח דעת
ויראת יהוה - זה העמוד
האמצעי ומלכות.

והריחו ביראת יהוה, זה ריח
הניחח, ומהו ריח ניחח? זה צדיק
שבו מנוחה, שנת איש צדיק.
אשה ליהוה, זה נצח והוד,
עליהם נאמר את קרפני לחמי
לאשי, אשי יהוה נקראו, עליהם
נאמר סמכוני באשיות, על פן
באורים כבודו יהוה, וריח אפך
פתפוחים, תפוחי זהב במשפיות
כסף, והם שני אופני המרפכה,
ששלוש דרגות הן: שרפים וחיות
ואופני הקדש. השרפים - שתי
זרועות ימין ושמאל, החיות -
הגוף ובכרית, האופנים שתי
שוקים, המרפכה של כלם,

לגבה בתקיפו סגי לארבע סטריין, הדא הוא
דכתיב כה (יחזקאל לו ט) אמר יהוה מארבע רוחות
באי הרוח, מסטרא דאזיר קדמא דאיהו
קדמון על כלל, דפיקו דרוחא איהו לח,
מסטרא דחכמה איהו קר, מסטרא דאימא
איהו בחמימו סגי, בגין דאזיר קדמא נטיל
בעמודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק, וחכמה
דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא דאיהו
חמימא נטילת בגבורה והוד, ומסטרא
דשכינתא תתא איהו יבש, דאיהו ארץ,
דאתמר ביה (בראשית א י) ויקרא אלהים ליבשה
ארץ, והא אינון ארבע וסלקין לעשר, כגוונא
דארבע אתוון דאינון יהוה, דסלקין לעשר
יוד הא ואו הא.

ולתתא מיכאל גבריאל נזריאל רפאל,
אינון לבושים לארבע רוחין, דאתמר
בהו (ישעיה יא ב) רוח יהוה, רוח חכמה ובינה,
רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה,
רוח יהוה דאזיר קדמא, רוח חכמה ובינה
תרין ספירן אבתריה, רוח עצה וגבורה ימינא
ושמאלא, רוח דעת ויראת יהוה דא עמודא
דאמצעיתא ומלכות.

והריחו ביראת יהוה דא ריח ניחח, ומאי
ניהו ריח ניחח דא צדיק דביה נייחא,
דנח איש צדיק, אשה ליהוה דא נצח והוד,
עליהו אתמר (במדבר כח ב) את קרפני לחמי
לאשי, אשי יהוה אתקריאו, עליהו
אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, (ישעיה כד טו) על
פן באורים כבודו יהוה, (שיר ז ט) וריח אפך
פתפוחים, (משלי כה יא) תפוחי זהב במשפיות
כסף, ואינון תרי אופני המרפכה, דתלת דרגין
אינון, שרפים וחיות ואופני קדש, שרפים
תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא ובכרית, אופנים תרין

שכינה, משום שהם שש תקונים מצד האות ו', שהיא רוח קדשה (של הקדוש ברוך הוא), שדופקת ומנשבת בכלם.

המלכות, המרפכה שלה כלולה מארבע רוחות, וזהו סוד דו פרצופים, שהם עשר דפיקות, שהם ה' שיוצאת מהלב, שהוא הכל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שש דרגות, שהם שש מעלות לפסא, שמשם כל הנשמות בדרך אצילות, ואין הפסא הזה בדרך בריאה, אלא בדרך אצילות, שהשכינה העליונה היא פסא כבוד מרום מראשון, שהוא מלכות.

ובהם י"ה"ו ההי"ו ההי"ו (ההי"ו מתלבש בשש ספירות, שהן שש מעלות לפסא, י' התלבש בחכמה ועולה לעשרה, שהם עשרה גלגלים של הפסא, א למעלה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וזה אור קדמון, ה' קטנה היא לימין, וחכמה לימין שומר אותה, ובמקום הזה יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ה' לשמאל אש על הלב, ו' הרוח שנושבת אליה, ומבקש רחמים ממנו שלא תשרף העולם, משום שגורמים לה שהתרחקה מבעלה ומאריך רגזה.

ובזמן שתבא הגאולה, נאמר אל הו' שהיא דרגת משה, מוליך לימין משה, לסמך ה' שלו בלימין, וזהו חי יהו"ה שכבי עד הבקר, הבקר של אברהם, י' הולך לשמאל וזוקף את ה' שלו, וזהו קרבן עולה ויורד, וסוד הדבר - יעקב במקום הזה שפל את ידיו, ולחכם ברמז.

חזור י"ה לשמאל, שהם שמור, ו"ה לימין שהם זכור, וזהו זה

ע"ב) שוקין, מרפכה דכלהו שכינה, בגין דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרפכה דילה כלילא מארבע רוחין, ודא איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלפא, דאיהו הכל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שית דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל נשמתין בארץ אצילות, ולא איהו האי פרסייא בארץ בריאה, אלא בארץ אצילות, דשכינתא עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ידימה יו"ב) דאיהו מלכות.

ובהון י"ה"ו ההי"ו (ס"א ההי"ו) אתלבש בשית ספירן, דאינון שש מעלות לפסא, י' אתלבש בחכמה וסליק לעשרה, דאינון עשר גלגלים דכרסייא, א לעילא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, ודא אור קדמון, ה' זעירא איהי לימינא, וחכמה לימינא נטיר לה, ובהאי אתר יהו"ה בחכמה יסד ארץ, (משלי ג ט) ה' לשמאלא אש על לפא, ו' רוחא דנשיב לגבה, ובעי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא, בגין דגרמי לה דאתרחקא מבעלה, ומאריך רוגזה.

ולזמן דיייתי פורקנא, אתמר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה, מוליך לימין משה (ישעיה סג יב), לסמך ה' דיליה בימינא, ודא איהו חי יהו"ה שכבי עד הבקר, בקר דאברהם, י' אזיל לשמאלא וזקיף לה' דיליה, ודא איהו קרבן עולה ויורד, ורזא דמלה, יעקב בהאי אתר שפל את ידיו, ולחפיימא ברמיזא.

אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנות הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וקראנו יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עזנו במהרה ביימנו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביזם ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידן, ה' בדר יחזנו ואין עמו אל נכר, יראו עיינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... וביזם שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיחד בזכות למודו. וכן לקמי וחמותו ע"ה (ועין קב הישר) והנה שזכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועין פלא יוציא ערך כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפֹּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחוּס וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֲהֵלוֹ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר חָחַן וְהִכָּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִּתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעִרִים
מַעֲשִׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפֹּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלִיָּה
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

"והראינו בבנינו ושמחינו בתיקוני"

